

Nội dung bài viết

1. [Dàn ý viết đoạn văn ghi lại cảm xúc về bài thơ Chuyện cổ tích về loài người](#)
2. [Các đoạn văn mẫu ghi lại cảm xúc về bài thơ Chuyện cổ tích về loài người](#)

Dàn ý viết đoạn văn ghi lại cảm xúc về bài thơ Chuyện cổ tích về loài người

a. Mở đoạn:

- Giới thiệu bài thơ "Chuyện cổ tích về loài người" và tác giả Xuân Quỳnh.
- Nêu khái quát ấn tượng, cảm xúc về bài thơ.

b. Thân đoạn:

- Nêu ấn tượng của em yếu tố tự sự trong bài (câu chuyện về sự ra đời của loài người, của vạn vật,...).
- Nêu ấn tượng, cảm xúc của em về chi tiết miêu tả đặc sắc (chi tiết miêu tả thiên nhiên, con người,...).
- Nhận xét, đánh giá tác dụng của yếu tố tự sự và các chi tiết miêu tả trong việc thể hiện tình cảm yêu thương trẻ em của nhà thơ.

c. Kết đoạn: Nêu khái quát điểu em tâm đắc về tác phẩm (Có nhắc tới yếu tố tự sự và miêu tả vừa phân tích).

Các đoạn văn mẫu ghi lại cảm xúc về bài thơ Chuyện cổ tích về loài người

Đoạn văn mẫu số 1:

Bài thơ “Chuyện cổ tích về loài người” của Xuân Quỳnh khiến tôi cảm thấy vô cùng yêu thích. Nhà thơ đã có những lí giải vô cùng độc đáo về nguồn gốc của vạn vật, dưới con mắt của một người yêu trẻ thơ. Khi Trái Đất vẫn còn trơ trẽn, không có một ngọn cỏ hay dáng cây, mặt trời cũng chưa xuất hiện và bóng đêm thì bao trùm khắp mọi nơi, thì trẻ con đã được sinh ra đầu tiên. Và mọi vật sau đó ra đời nhằm để đáp ứng những nhu cầu của trẻ em. Đôi mắt của trẻ em rất sáng nhưng chưa thể nhìn thấy nên mặt trời đã xuất hiện cho trẻ con nhìn rõ. Muốn cho trẻ em nhận biết màu sắc thì cây mới có màu xanh, hoa mới có màu đỏ. Để trẻ em cảm nhận được âm thanh thì loài chim được sinh ra với tiếng hót. Dòng sông ra đời để trẻ em có thể thoải thích tắm mát. Đến biển cả rộng lớn để trẻ em khám phá, phiêu lưu. Con đường xuất hiện cũng là để trẻ em tập đi. Không chỉ có vậy, trẻ em cần có sự chăm sóc, cũng như tình

yêu thương. Người mẹ đã ra đời để đem lại những thứ đó. Tiếp đến, người bà cũng xuất hiện và mang đến nhiều điều thật đẹp đẽ. Câu chuyện kể của bà đã làm nên tuổi thơ của trẻ em. Và bố cũng xuất hiện, dạy cho trẻ biết khám phá những điều mới mẻ trong cuộc sống. Khi lớn lên, trẻ con sẽ đi học, vậy là trường lớp, bàn ghế, thầy cô đã xuất hiện. Cách lí giải của Xuân Quỳnh thật hóm hỉnh, mà gửi gắm một thông điệp sâu sắc. Tác phẩm giúp tôi hiểu được tình yêu thương của nhà thơ dành cho trẻ em. “Chuyện cổ tích của loài người” quả đúng là một câu chuyện độc đáo về con người.

Bài văn mẫu số 2:

Bài thơ Chuyện cổ tích về loài người là một áng thơ đậm chất tự sự. Nó như một bài đồng dao giải thích về nguồn gốc của mọi thứ trên mặt đất này từ góc nhìn của một đứa trẻ nhỏ. Theo bài thơ, trẻ nhỏ là người đầu tiên có trên thế giới này. Sau đó, để trẻ nhỏ được vui vẻ và lớn lên khỏe mạnh, mới có ánh sáng, biển trời, cây cối, cỏ hoa. Và để trẻ em được yêu thương, được dạy bảo, nên mới có bố mẹ, ông bà, thầy cô. Đây là một cách lí giải đầy thú vị nhưng không hề phi lí. Bởi trẻ em chính là mầm non tương lai của thế giới. Và trẻ em cũng mong manh và nhỏ bé lắm, tựa như những mầm cây. Các em cần được yêu thương, chăm sóc, bảo vệ để có thể trưởng thành. Vì vậy, nhà thơ Xuân Quỳnh đã gửi gắm những tình cảm ấy vào bài thơ Chuyện cổ tích về loài người để truyền đến độc giả.

Bài văn mẫu số 3:

Là một nhà thơ xuất sắc, Xuân Quỳnh đã có những tác phẩm vô cùng ấn tượng tiêu biểu phải kể đến là Chuyện cổ tích về loài người. Ngay từ tiêu đề, tác giả đã như muốn gợi dẫn về việc đưa chúng ta theo dòng thời gian đi từ khi được sinh ra ở những vùng đất sơ khai, dần dần trưởng thành cho tới khi cuộc sống phát triển văn minh từng ngày. Ở khổ thơ đầu tiên, khi ấy sự sống mới chỉ bắt đầu, trái đất còn hoang sơ “trụi trần”, chưa có màu xanh, “không đáng cây ngọn cỏ”. Thế nhưng trải qua năm tháng ở những khổ thơ tiếp theo, cuộc sống ngày một thay đổi khi mặt trời chiếu rọi ánh sáng khắp trái đất, đem lại sự sống cho muôn loài. Con người ngày càng trở nên đông đúc, cha mẹ, ông bà yêu thương và nuôi dưỡng trẻ em để chúng lớn lên trong những lời ru ngọt ngào. Gia đình ngày càng hoàn thiện, trí tuệ, sự hiểu biết của loài người, của thế giới “trẻ em” đi lên một bước tiến mới. Nhờ “bố bảo”, “bố dạy” mà trẻ em “biết ngoan”, “biết nghĩ”. Vạn vật xung quanh càng ngày càng trở nên rõ ràng và tươi sáng bởi chính những điều ấy, khi dần dần phát triển tiếng nói, chữ viết, có nền giáo dục. Đi theo đó là những trường lớp đào tạo và dạy dỗ trẻ em, rồi bàn, ghế, cái bảng, cục phấn, chữ viết, thầy giáo,... Cuộc sống thay đổi điều kì diệu, loài người trên trái đất từng bước đạt được nền văn minh hoàn chỉnh. Bên

cạnh việc khéo léo kể về sự phát triển của loài người, lòng yêu trẻ của tác giả được thể hiện trong bài thơ “Chuyện cổ tích về loài người” hết sức đậm thắm, nồng hậu. Trẻ em được mẹ sinh ra trong “tình yêu và lời ru”, được “bế bồng chăm sóc”. Trẻ em được “bố bảo cho biết ngoan – bố dạy cho biết nghĩ”. Trẻ em được đến trường học tập, và mọi đi đâu tốt đẹp nhất đều dành cho trẻ em. Bằng giọng thơ nhẹ nhàng, êm dịu chúng ta được dẫn dắt tìm hiểu về khởi nguồn của loài người với những hình ảnh vô cùng đắt giá. Hóa ra, mọi vật xuất hiện trên trái đất đều là để làm cho cuộc sống của trẻ em, của con người trở nên tốt đẹp hơn. Bên cạnh đó là lời khéo léo nhắn nhủ: hãy chăm sóc, thương yêu, dạy dỗ trẻ em và dành cho thế giới tuổi thơ mọi đi đâu tốt đẹp nhất.

Bài văn mẫu số 4:

"Chuyện cổ tích về loài người" của nhà thơ Xuân Quỳnh đã lí giải nguồn gốc ra đời của loài người một cách thú vị. Đặc biệt, em ấn tượng nhất với chi tiết miêu tả sự ra đời của vạn vật để trẻ con cảm nhận được thế giới "Mặt trời mới nhô cao/ Cho trẻ con nhìn rõ/ Màu xanh bắt đầu cỏ/ Màu xanh bắt đầu cây...". Trẻ em là sinh ra khi trái đất vẫn còn hoang sơ, mắt trẻ rất sáng nhưng chưa nhìn thấy vạn vật vì thế mới có sự xuất hiện của mặt trời, của màu xanh, của chim,... Những chi tiết miêu tả sự xuất hiện của các sự vật khác và nghệ thuật kể chuyện độc đáo khiến cho chúng ta hình dung được sự sống của con người ngày một phát triển rục rịch. Bài thơ đã thể hiện cái nhìn yêu thương của nhà thơ Xuân Quỳnh với trẻ em. Qua ngôn từ gần gũi và cách miêu tả sinh động, ta thấy được tài năng và cảm nhận tinh tế của nhà thơ.

Bài văn mẫu số 5:

Bài thơ “Chuyện cổ tích về loài người” của Xuân Quỳnh đã đem đến cho em nhiều ấn tượng. Tác phẩm có sự kết hợp giữa yếu tố tự sự miêu tả. Nhà thơ đã kể lại quá trình hình thành của trái đất, cũng như mọi vật. Thật là thú vị khi đọc những câu thơ đầu tiên. Cách lí giải của Xuân Quỳnh thật độc đáo. Trẻ em được trời sinh ra trước nhất. Sau đó, để đáp ứng nhu cầu của trẻ em mà các sự vật khác lần lượt ra đời. Đôi mắt của trẻ em rất sáng nhưng chưa thể nhìn thấy. Vậy nên mặt trời xuất hiện cho trẻ con nhìn rõ. Màu xanh của cây cỏ, màu đỏ bông hoa giúp trẻ con nhận biết màu sắc. Cây cối, lá cỏ đã giúp trẻ con cảm nhận về kích thước. Tiếng chim hót, tiếng gió thổi cho trẻ con cảm nhận âm thanh. Dòng sông ra đời giúp trẻ con có nước để tắm. Biển xuất hiện để trẻ con suy nghĩ. Con đường hình thành để trẻ con tập đi. Những sự vật trên đã được miêu tả một cách tinh tế, sinh động giúp cho người đọc dễ dàng hình dung và cảm nhận. Và rồi tiếp đến là sự ra đời của những người thân trong gia đình. Đầu tiên là tình mẫu tử thiêng liêng, đáng quý nhất. Mẹ là người ra đời đầu tiên. Mẹ

đã đem đến lời ru cho trẻ con. Trong lời ru đó đã gửi gắm âm thanh, mùi vị, hương sắc, hình dáng... của thiên nhiên để con trẻ cảm nhận. Khi lớn hơn, người bà sẽ ra đời để kể cho trẻ con nghe thật nhiều những câu chuyện hay. Tiếp đến, bố đã xuất hiện và “bố bảo”, “bố dạy” mà trẻ em “biết ngoan”, “biết nghĩ”. Và rồi trẻ con dần lớn lên, cần biết thêm nhiều kiến thức. Vậy là trường học được mở ra để dạy trẻ em học, thầy cô giáo chính là người cung cấp kiến thức, dạy dỗ trẻ em nên người. Lớp, trường, bàn, ghế, cái bảng, cục phấn, chữ viết, thầy giáo à những biểu tượng thể hiện sự thay đổi kỳ diệu cuộc sống loài người trên trái đất ngày một văn minh. Có thể khẳng định rằng, “Chuyện cổ tích về loài người” là một tác phẩm hay, giàu cảm xúc.